

disputants-חולקים-♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement-■ ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof-■
---	---

סנהדרין דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
וכי תימא פליגי רבנן עליה דרבן שמעון בן גמליאל										!	
שנים שדנו - לדברי הכל אין דיניהם דין	והאמר רבי אבהו:									◊	
גברא אנברא קא רמית?										!	
שנים שדנו דיני ממונות - לדברי הכל אין דיניהם דין.	גופא, אמר רבי אבהו:									◊	<
דן את הדין, וזיכה את החייב וחייב את הזכא, טימא את הטהור טיהר את הטמא - מה שעשה עשוי, ומשלם מביתו.	איתביה רבי אבא לרבי אבהו:									◊	
הכא במאי עסקינן - דקיבלוהו עלייהו.										!	
אי הכי אמאי משלם מביתו?										◊	
דאמרו ליה: דיינת לן דין תורה.										!	
דטעה במאי?	רב ספרא לרבי אבא:									^	
אילמא דטעה בדבר משנה										!	
טעה בדבר משנה - חוזר	והאמר רב ששת אמר רב אסי:									◊	
אלא דטעה בשיקול הדעת.										!	
היכי דמי בשיקול הדעת?										^	
אמר רב פפא: כגון תרי תנאי ותרי אמוראי דפליגי אהדדי, ולא איתמר הלכתא לא כמר ולא כמר, וסוגיין דעלמא אליבא דחד מינייהו, ואזל איהו ועבד כאידך - היינו שיקול הדעת.	רב פפא:									!	
לימא כתנאי.										◊	
ביצוע בשלשה, דברי רבי מאיר	[רבי מאיר]									◊	
פשרה ביחיד.	חכמים:									◊	
לכולי עלמא מקשינן פשרה לדין.	סברוה:									◊	
מאי לאו בהא קמפלגי										◊	
דין בשלשה	דמר סבר: [רבי מאיר]									◊	
דין בשנים?	ומר סבר: [חכמים]									◊	
לא, דכולי עלמא דין בשלשה, והכא בהא קמפלגי:										!	
מקשינן פשרה לדין	דמר סבר: [רבי מאיר]									!	
לא מקשינן פשרה לדין.	ומר סבר: [חכמים]									!	
לימא תלתא תנאי בפשרה										◊	
בשלשה	דמר סבר: [רבי מאיר]									◊	
בשנים	ומר סבר: [רבן שמעון בן גמליאל]									◊	
ומר סבר ביחיד?	ומר סבר: [חכמים]									◊	
מאן דאמר תרי - אפילו חד נמי, והאי דקאמר תרי - כי היכי דליהו עליה סהדי.	רב אחא ברביה דרב איקא, ואיתימא רבי יימר									!	
שמע מינה פשרה אינה צריכה קנין, דאי סלקא דעתך צריכה קנין - למאן דאמר צריכה, תלתא למה לי? תסגי בתרי, וליקני מיניה	רב אשי:									◊	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
והלכתא: פשרה צריכה קנין.											◇	ו.
כשם שהדין בשלשה כך ביצוע בשלשה, נגמר הדין - אי אתה רשאי לבצוע.	תנו רבנן:										◇	ו.
(סרמ"ש בנק"ש סימן)											◇	ו.
אסור לבצוע, וכל הובוע - הרי זה חוטא, וכל המברך את הובוע - הרי זה מנאץ, ועל זה נאמר (תהלים *) בצע ברך נאץ ה', אלא: יקוב הדין את ההר, שנאמר (דברים א') כי המשפט לאלהים הוא, וכן משה היה אומר יקוב הדין את ההר, אבל אהרן אהב שלום ורודף שלום, ומשים שלום בין אדם לחבירו, שנאמר (מלאכי ב') תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו בשלום ובמישור הלך אתי ורבים השיב מעון.	רבי אליעזר בנו של רבי יוסי הגלילי										◇	ו.
הרי שגזל סאה של חטים וטחנה ואפאה והפריש ממנה חלה, כיצד מברך? אין זה מברך אלא מנאץ, ועל זה נאמר: ובוצע ברך נאץ ה'.	רבי אליעזר:										◇	ו.
רבי מאיר אומר: לא נאמר בצוע אלא כנגד יהודה, שנאמר (בראשית ל"ז) ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו, וכל המברך את יהודה - הרי זה מנאץ, ועל זה נאמר: ובוצע ברך נאץ ה'.	רבי מאיר:										◇	ו.
מצוה לבצוע, שנאמר: (זכריה ח') אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם. והלא במקום שיש משפט - אין שלום, ובמקום שיש שלום - אין משפט. אלא איזהו משפט שיש בו שלום - הרי אומר: זה ביצוע. וכן בידוד הוא אומר (שמואל ב' ח') ויהי דוד עושה משפט וצדקה, והלא כל מקום שיש משפט - אין צדקה, וצדקה - אין משפט. אלא איזהו משפט שיש בו צדקה - הרי אומר: זה ביצוע.	רבי יהושע בן קרחה:										◇	ו.
דן את הדין, זוכה את הזכאי וחייב את החייב, וראה שנתחייב עני ממון ושלם לו מתוך ביתו - זה משפט וצדקה, משפט - לזה, וצדקה - לזה, משפט לזה - שהחזיר לו ממון, וצדקה לזה - ששילם לו מתוך ביתו.	אתאן לתנא קמא:										◇	ו.
האי לכל עמז? לעניים מיבעי ליה.	קשיא ליה לרבי:									⚡		ו.
אלא אף על פי שלא שילם מתוך ביתו זהו משפט וצדקה, משפט לזה, וצדקה לזה. משפט לזה - שהחזיר לו ממון, וצדקה לזה - שהוציא גזילה מתחת ידו.	[רבי]									!		ו.
שנים שבאו לפניך לדין, עד שלא תשמע דבריהן, או משתשמע דבריהן ואי אתה יודע להיכן דין נוטה - אתה רשאי לומר להן: צאו ובצוע. משתשמע דבריהן ואתה יודע להיכן דין נוטה - אי אתה רשאי לומר להן: צאו ובצוע. שנאמר (משלי יז) פוטר מים ראשית מדון ולפני התגלע הריב נטוש, קודם שנתגלע הריב - אתה יכול לנטשו. משנתגלע הריב - אי אתה יכול לנטשו.	רבי שמעון בן מנסיא:										◇	ו.
שנים שבאו לדין, אחד רך ואחד קשה, עד שלא תשמע דבריהם או משתשמע דבריהן ואין אתה יודע להיכן דין נוטה - אתה רשאי לומר להם: אין אני נזקק לכם. שמא נתחייב חזק ונמצא חזק רודפו.	ר' יהושע בן לקיש/ר' יהודה בן לקיש:										◇	ו.
מניין לתלמיד שיושב לפני רבו וראה זכות לפני רבו וראה חובה לעשיר, מניין שלא יתנוק - שנאמר לא תגורו מפני איש.	רבי יהושע בן קרחה:										◇	ו.
לא תכניס דבריך מפני איש.	רבי חנין:										◇	ו.
ויהו עדים יודעים את מי הן מעידין, ולפני מי הן מעידין, ומי עתיד ליפרע מהן, שנאמר (דברים י"ט) ועמדו שני האנשים אשר להם הריב לפני ה'.											◇	ו.
ויהו הדיינין יודעין את מי הן דנין, ולפני מי הן דנין, ומי עתיד ליפרע מהן, שנאמר (תהלים פ"ב) אלהים נצב בעדת אל. וכן ביהושפט הוא אומר (דברי הימים ב' י"ט) ויאמר אל השפטים ראו מה אתם עשים כי לא לאדם תשפטו כי (אם) לה, שמא יאמר הדיין מה לי בצער הזה - תלמוד לומר עמכם בדבר משפט - אין לו לדיין אלא מה שענינו רואות.											◇	ו.
היכי דמי גמר דין?											^	ו.
איש פלוני אתה חייב, איש פלוני אתה זכאי.	רב יהודה אמר רב:										!	ו.
הלכה כרבי יהושע בן קרחה.	רב:										◇	ו.
איני?											⚡	ו.
והא רב הונא תלמידיה דרב הוה, כי הוה אתו לקמיה דרב הונא, אמר להו: אי דינא בעיתו אי פשרה בעיתו.	[רב הונא]										⚡	ו.
מאי מצוה נמי דקאמר רבי יהושע בן קרחה - מצוה למימרא להו: אי דינא בעיתו, אי פשרה בעיתו.											!	ו.